

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Α.

- Ἄβδηρα, πόλις ἁῆρ αὐτῆς καὶ κάτοικοὶ ὅποιοι, 94.
Ἄβδηρῆται, ὑπαλαμβάνουσι φρενοβλαβῆ τὸν Δημόκριτον, 96.
Ἄγαθος, δύσκολον νὰ ἦναί τις, 35.
Ἄγγεϊον χρυσοῦν εὑρεθὲν εἰς τὴν κοιλίαν ἑνὸς ἰχθύος, 40.
Νομίζεται ὅτι τοῦτο εἶναι ὁ τρίπους περὶ τοῦ ὁποίου ὠμι-
λήθη εἰς τὸν βίον τοῦ Θαλοῦ, αὐτόθι.
Ἄγηνωρ, πατὴρ τοῦ Κάδμου, 1.
Ἄγοραί, ἔγειναν διὰ ν' ἀπατῶνται οἱ ἄνθρωποι, 67.
Ἄδηλον τί, 36.
Ἄδης, ἑδρὴς τῆς εἰς αὐτὸν καταβάσεως διὰ τὴν ἑυκόλος, 204.
Εἶναι μικροψυχία ὁ δὲ αὐτὸν φόβος, 210.
Ἄετος, ἔρχεται μὲ τὴν φωνὴν τοῦ Πυθαγόρου, 76.
Ἀθηναῖοι, πολεμοῦν μετὰ τῶν Μεγαρέων, 11. ἄκυρόνουν τὸ
περὶ Σαλαμῖνος διάταγμα, 12. ὑποφέρουσι μὲ δυσκολίαν τὴν
ζυγὸν τοῦ Πεισιπράτου, 23. ἔντρομοι διὰ τὰς σφαγὰς καὶ
τὸν λοιπὸν, συμβουλεύονται τοὺς μάντις προσκαλοῦν τὸν Ε-
πιμενίδην, 61. ἔτοιμάζουσι κλοῦν διπύτην, 62. Τιμῶσι τὸν
Διογένην· πῶς τὸν ἐπέδικασεν, 178. Λυποῦνται πολὺ διὰ τὸν
θάνατον τοῦ Ζήνωνος· τιμῶσιν αὐτὸν οἱ ἔρχοντες, ψήφισμα
ὑπὲρ αὐτοῦ, 233.
Ἀθήναιος, μαρτυρία αὐτοῦ περὶ Σωκράτους, 107.
Ἀθηναῖος ναὸς εἰς Ἀθήνας, 13.
Αἰακὸν, ἔλεγεν ἑαυτὸν ὁ Ἐπιμενίδης, 62.

Αἴγινα· νόμος ἀπαγορεύων μέ πεινὴν θανάτου τὴν εἰς αὐτὴν ἄριξιν παντὸς Ἀθηναίου, 129.

Αἶγος· λίθος πεσὼν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον, 91.

Αἶθαλίδης, 75.

Αἶθηρτί, 75.

Αἰνίγματα· χοῆτις αὐτῶν εἰσαχθεῖσα ἐξ Αἰγύπτου εἰς Ἑλλάδα, 57.

Αἰπεία, πόλις Κύπρου, μετακτίζεται ὑπὸ τοῦ Φιλοκύπριος διὰ τοῦ Σόλωνος, 29.

Αἰσώπος· λόγοι αὐτοῦ ἀξιωμανημόνευτοι πρὸς τὸν Σόλωνα, 26.

Αἰσχίνης, πείθεται ὑπὸ τοῦ Ἀριστίππου εἰς διαλλαγὴν μετ' αὐτοῦ τούτου, 140.

Αἶτνη, ἐστάθη ὁ τάφος τοῦ Ἐμπεδοκλέους, 104.

Ἀκαδημία, τόπος νοσώδης εἰς Ἀθήνας ὅπου κατώκει ὁ Πλάτων, 119.

Ἀκραγαντινοί, θαυμασμὸς αὐτῶν διὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, 100. Λόγος καλὸς τοῦ φιλοσόφου τούτου περὶ αὐτῶν, 101.

Ἀνεγείρουν εἰς αὐτὸν ἀνδριάντα, 105.

Ἀκράγας, πατὴρ Ἐμπεδοκλέους, πῶς ὠνομάζετο· τρυφαί αὐτῆς, 101.

Ἀκρωνίατρος, ἢ εἰς τὴν βουλήν αἰτησίς του ἀπορρίπτεται 102.

Ἀλέξανδρος, υἱὸς τοῦ Φιλίππου, βασιλέως τῶν Μακεδόνων, 148. Πραγγέλει εἰς τὸν Ἀριστοτέλην νὰ ἐνασχοληθῆ

εἰς τὴν φυσικὴν· τί στέλλει εἰς αὐτὸν δι' ἔξοδα· δυσαρρεστῆται μαθὼν ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἐξέδωκε τὰ περὶ φυσικῆς καὶ

μεταφυσικῆς βιβλία του, 149. Ο ἡγεμὼν οὗτος ἤθελε νὰ ᾔ-

ναι ὁ τρῶτος εἰς τὸν κόσμον· ἐγγράφοι ἐπιπλήξεις αὐτοῦ· αἰτία τῆς πρὸς τὸν φιλόσοφον τοῦτον δυσμενείας του, αὐτ.

Ζητεῖ παντοίοις τρόποις νὰ τὸν λυπήσῃ· πέμπει δῶρα εἰς τὸν Ξενοκράτην, 150. Συνδιάλεξις αὐτοῦ μέ τὸν Διογένην, 172. Τί ἀποκρίνεται πρὸς τοὺς αὐλικούς του, 173. Θάνα-

τος αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν συμβαίνει καὶ ὁ τοῦ Διογένους, 187. Ο ἡγεμὼν οὗτος προβάλλει νὰ ἀνακτεσθῇ τὴν πατρίδα τοῦ Κράτητος, 193.

Ἀλκαῖος, 31.

- Αλκιβιάδης, διαγωγή αὐτοῦ ὅταν ἦτο νέος καὶ ὅταν ἀνήρ, 114.
- Αλυάττης, σύγχρονος τοῦ Βίαντος, 39. Βασιλεὺς τῆς Αὐδίας· πολιορκεῖ τὴν Πριήνην, 40. Απατᾶται ἀπὸ τὴν πανουργίαν τοῦ Βίαντος καὶ διαλύει τὴν πολιορκίαν, 41.
- Αμαθεῖς καὶ φλύαροι κοινότεροι πάντων, 57.
- Αμπελος, φέρει τριῶν εἰδῶν βότρυς, 66.
- Ανάγκη· ἰσχύς τῶν νόμων αὐτῆς, 35.
- Αναξαγόρας, υἱὸς τοῦ Ηγησιβούλου· γνώσεις αὐτοῦ περὶ φύσεως· ἐχρημάτισε μῆθητῆς τοῦ Αναξιμένους· προσηλόνεται ὅλος εἰς τὴν φιλοσοφίαν· ὑπάγει καὶ κατοικεῖ εἰς Αθήνας, ὅπου μεταφέρει τὴν Ἰωνικὴν σχολὴν, 87. Ανατέμει ἓνα κοῖον· πρῶτος δίδει σύστημα φιλοσοφίης· ὀνομάζεται ΝΟΥΣ· ἀναγνωρίζει νοῦν τινα, ὅστις ἔκκευε τὸν κόσμον, 88. Δὲν ἀποδέχεται τὸ κενόν, 89. Εἰς τί ἀποδίδει τὴν κίνησιν τῶν ἀστέρων· γνώμη αὐτοῦ περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς, 90. Πρόρρησις αὐτοῦ περὶ ἐνὸς λίθου πεσόντος ἐξ οὐρανοῦ, 91. Τί λέγει πρὸς τὸν παραπονούμενον ὅτι θέλει ἀποθάνει· Τι δὲ, μαθὼν τοῦ υἱοῦ του τὸν θάνατον· κατηγορεῖται ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων· ἀπόφασις τοῦ θανάτου του, 92. Φροντίς αὐτοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ Περικλέους· βλέπων ἐκὺτὸν γέροντα, περιτυλίσσεται εἰς τὸν τρίβωνα του· τελευταῖοι λόγοι αὐτοῦ πρὸς Περικλέα· τόπος τῆς τελευτῆς του, 93.
- Ανάξαρχος, ταξιδεύει εἰς τὰς Ἰνδίας, 195. Πίπτει εἰς λάκκον· ἀδιαφορία τοῦ Πύρρωνος εἰς τὸ νὰ τὸν βοηθήσῃ, 196.
- Ανατροφῆς καλῆς πλεονεκτήματα, 229.
- Αναξιμένης, διδάσκαλος Πυθαγόρου, 87.
- Ανάχαρσις, ἀδελφὸς τοῦ Καδουῖδου βασιλέως τῆς Σκυθίας· ὅτι ἐν τοῖς σοφοῖς· προτερήματα αὐτοῦ· τρόπος καθ' ὃν ἔζη· ὕψος αὐτοῦ· ὑπάγει καὶ κατοικεῖ εἰς Αθήνας, 65· φιλιόσεται μὲ τὸν Σόλωνα· γράφει διὰ στίχων τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν· ἀπορρήγματα αὐτοῦ, 66. συγκρίνει τοῦ Σόλωνος τοὺς νόμους μὲ ἀράχνης ὑφάσματα· συμβουλεύεται τὸν χρησμὸν, 67· ὑπάγει καὶ εὐρίσκει τὸν Μύσωνα εἰς κώμην τινα·

ἐπανέρχεται εἰς Σκυθίαν, ὅπου θέλει νὰ συστήσῃ τοὺς νόμους τῶν Ἑλλήνων, 68. φονεύεται ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του, 69.

Ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος, διήρχετο τὴν Λιβύην χωρὶς νὰ διψήσῃ, 199.

Ἀνεμοί γένεσις αὐτῶν, 6.

Ἀνθρώποι, ὅποιοι τινές οἱ ἐκ τῆς γῆς ἐξελλόντες πρώτη αὐτῶν τροφή· πῶς ἐνδύονται· εἰς τί ἐνησχολοῦντο, 217. Τί ἐξημέρωσε τὴν πρώτην αὐτῶν ἀγριότητα· σημεῖα ἐξ ὧν ἐσύνθεσαν παταπὴν πῖνα διάλεκτον· μεταχειρίζονται τὸ πῦρ· κτιζοῦν πόλεις· ὅπλα αὐτῶν, 218. Ανακαλύπτουν τὸ μέταλλον, τὸν σίδηρον· ῥίπτουν εἰς τὴν γῆν τὰ πρῶτα σπέρματα· τὸ χρυσίον συνηθίζεται, 219. Καθεὶς ἐφρόντισε νὰ συνάξῃ ἐκ τούτου· ἐγέναν νόμοι καὶ ἐκλέχθησαν ἄρχοντες πρὸς διατήρησιν τῶν νόμων· ἐφευρίσκονται οἱ αὐλοί· ἡ φιλαργυρία ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἔθνη τῶν κάμνουν πολέμους, 220.

Ἀντίκερις ὁ Κυρηναῖος ἐξαγοράζει τὸν Πλάτωνα, 120.

Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς, προσκαλεῖ τὸν Βίωνα, 202. εἰς ἐκ τῶν θυμαζόντων τὸν Ζήνωνα, ἀκούει τὰ μαθήματά του· θέλει νὰ τὸν ἐλκύσῃ εἰς τὸ κράτος του, 227. Τὸν λυπεῖται ἐπαισθητῶς· ὡραία αὐτοῦ ἀπόκρισις εἰς τὸν ἐρωτήσαντα διατί τόσον ἐτίμα τὸν φιλόσοφον τοῦτον, 232. προσδιορίζει εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὸ μέρος τοῦ ἐνταφιασμοῦ του, 233.

Ἀντίπατρος, ἐκτελεῖ τὴν διαθήκην τοῦ Ἀριστοτέλους, 16. προσκαλεῖ τὸν Ξενοκράτην νὰ συγγενθῶσι πρὶν διαπραγματευθῶσί τι, ὁ ὅποιος ἠσπύθη τοῦτο, 163. θαυμάζει αὐτὸν τὸν φιλόσοφον, 164.

Ἀντισθένης, ἀρχηγὸς τῶν Κονικῶν· τί ἀποκρίνεται ὄνειδιζόμενος ὅτι ἔχει μητέρα ἐκ τῆς Φρυγίας· εἶχε διδάσκαλον τὸν ῥήτορα Γοργίαν· φέρει τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Σωκράτους. διαμονὴ αὐτοῦ· ἀριθμὸς τῶν σταδίων τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην διήνευε διὰ νὰ ἀκροάζεται τὸν Σωκράτην, 123. Ἐμεταχειρίζετο σκληρῶς τοὺς μαθητάς του· λόγος περὶ τοῦ τοιούτου· προκρίνει τὴν μανίαν ἀπὸ τὴν ἡδυπάθειαν· πρῶτος ἔφερε διπλοῦν τρίβωνα, πήραν καὶ ῥάβδον, ἔτρεφε τὴν γενειάδα του· μόνον εἰς τὴν ἠθικὴν ἐπροσηλῶ-

νετο· ἡ ἀρετὴ κατ' αὐτὸν εἶναι τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν· ἦτον εὐχαρις εἰς τὴν συναναστροφὴν· δεικνύεται ἀνδρείος εἰς τὴν μάχην τῆς Τανάγρας, 129· τί ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποκρίνεται ὁ Σωκράτης· ὁ τύφος καὶ ἡ ματαιοφροσύνη του· μὲ τί συγκρίνει τοὺς Ἀθηναίους· ποῖα μαθήσεις ἀναγκαιοτέραι· τί εἶπεν εἰς ἐκεῖνον ὅς τις ἔφερεν εἰς αὐτὸν τὸν υἱὸν του διὰ νὰ τὸν ἐκπαιδεύσῃ, 130· παρακαλεῖται νὰ δώσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ θεότητος· τί εἰς τοῦτο ἀποκρίνεται· διατί ἤθελε νὰ σέβεται τις τοὺς ἐχθρούς του· γνώμη αὐτοῦ περὶ τοῦ ζῆν τῶν σοφῶν· μέσον ἀποθανάτισεως κατ' αὐτὸν, 131· ἐρώτησις προβληθεῖσα εἰς αὐτὸν περὶ ἐκλογῆς γυναικός· τί λέγει εἰς μοιχόν τινα· παρεκίνει τοὺς μαθητάς του ν' ἀποκτώσι πράγματα μὴ ἀπολλύμενά· τί λέγει εἰς τὸν ἄνδρα γυναικὸς ἐστολισμένης· συμβουλαὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους περὶ ἐκλογῆς τῶν ἀρχόντων· τί ἀναφέρουν εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ Πλάτωνος, 132· καρτερίαι αὐτοῦ· προτρέπει τοὺς μαθητάς του νὰ ὑποφέρουν τὰς ὕβρεις· μέμφεται τὸν Πλάτωνα ὡς ἀγαπῶντα τὸν τύπον· εὐγνωμοσύνη αὐτοῦ πρὸς τὸν Σωκράτην δεικνύοντος τοὺς κατηγοροὺς του· ἀσθένεια αὐτοῦ, 133· τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν Διογένην, ὅς τις ἔφερεν ἕνα ξίφος διὰ νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰ δεινά του, 134· σηκόνει κατὰ τοῦ Διογένους τὴν ῥάβδον του· διατί τὸν δέχεται μαθητὴν του, 136.

Ἀ τ ι φ ῶ ν, σοφιστής· κατηγορεῖ τὸν Σωκράτην δι' ἀμάθειαν καὶ ἀνικανότητα εἰς τὸ διδάσκειν συγχέεται, 109 καὶ ἀκολ.

Ἀ ξ ι ο θ έ α, γυνὴ Φλιασία, μαθήτρια τοῦ Πλάτωνος· διατί ἦτον ὡς ἀνὴρ ἐνδυμένη, 123.

Ἀ π ό λ λ ω ν, ναὸς αὐτοῦ εἰς τοὺς Δελφοὺς, 3.

Ἀ π ό π λ ο υ ς εἰς Κολχούς, ποίημα Ἐπιμενίδου, 64.

Ἀ π ο υ λ α ῖ ο ς, συνέγραψε περὶ δαιμονίου τοῦ Σωκράτους, 117.

Ἀ ρ ε ι ο ς Πάγος· θεμελίωσις αὐτοῦ ἀποδιδραμένη εἰς τὸν Σόλωνα· τί ἦτον, 30.

Ἀ ρ ε τ ή, εἶναι τὸ ἰσχυρότερον μέσον διὰ νὰ κατασταθῇ εὐτυχὴς ἢ ζωή,

Ἀ ρ ή τ η, θυγάτηρ Ἀριστίππου· ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχάς του.

ὁ υἱὸς αὐτῆς Μητροδίδακτος γίνεται διδάσκαλος τοῦ Θεοδώρου, 114.

Αρίστειπος· καταγωγή αὐτοῦ· ὑπάγει καὶ κατοικεῖ εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν ἀκούην τὸν Σωκράτην· ἀρχηγὸς τῆς αἵρεσεως τῆς ὀνομαζομένης Κυρηναϊκῆς· διαπρέπει διὰ τὸ πνεῦμά του· ἀποκρίσεις αὐτοῦ ζωηραὶ, καὶ κολακείαι· λόγοι τοῦ Πλάτωνος πρὸς αὐτὸν, 135· γίνεται εὐάρεστος εἰς τὸν Διονύσιον τὸν τύραννον· ὑπήγαινε συχνὰ εἰς τὰς Συρακούσας διὰ τὴν τριήγη πολυτελῶς· διατί ὀνομάζετο σκύλος βασιλικός· τί εἶπεν ὅτιν ὁ Διονύσιος ἔπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπόν του, καὶ ὅταν τὸν ἔβαλε νὰ καθίσῃ εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, 136· ζητεῖ πρῶτος μισθὸν ἀπὸ τοῦ μαθητῆς του· ὁ Σωκράτης ἀποδοκιμάζει τοῦτο, αὐτόθι· τί ἀποκρίνεται εἰς ἓνα ὅς τις ἔφερεν εἰς αὐτὸν τὸν υἱὸν του διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν· διατί ἀφῆκε νὰ πῆσῃ τὸ ἀργύριόν του εἰς τὴν θάλασσαν· τί λέγει εἰς τὸν δοῦλόν του παραφορτωμένον ὄντα ἀπὸ χρήματα· ἠγάπα τὰς εὐωχίας· ἀγοράζει ἀκριβότατα μίαν πέρδικα καὶ τινὰ τραγήματα, 137· τί ἀποκρίνεται ὄνειδιζόμενος διὰ τὸ λαμπρῶς ζῆν· τί πρὸς τὸν Διογένην πλύνοντα χάρτα· πῶς φέρεται περὶ τριῶν πορνῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἐκλογὴν προσφέρει ὁ Διονύσιος εἰς αὐτὸν, 138· ἀπόκρισις αὐτοῦ εἰς τὸν ἴδιον ἐρωτήσαντα διατί οἱ φιλόσοφοι ὑπάγουν εἰς τοὺς μεγιστᾶνας καὶ οὐδέποτε οὗτοι εἰς ἐκείνους· ἄλλη ἐρώτησις περὶ ὑρρώστων· συγκοινωνία αὐτοῦ μετὰ τῆς πόρνης Λαΐδος· συμπόσιον ὅπου εὐρίσκονται πολλαὶ γυναῖκες μεγαλοπρεπῶς στολισμέναι, 139, καὶ ὅπου ἦλθεν ὁ φιλόσοφος Πολυξένης· συνδιαλλαγή αὐτοῦ μετὰ τοῦ Αἰσχίνου· χορὸς εἰς τὸ ἀνακτόριον τοῦ Διονυσίου μὲ φόρεμα μακρόν· ὄνειδίζεται ὅτι ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἡγεμόνος τούτου διὰ τινὰ φίλον, 140· πτύει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σίμου, ὅς τις τοῦ εἰδείκνε τὸ περικαλλῆς παλάτιον τοῦ Διονυσίου· ἀπόκρισις αὐτοῦ πρὸς ἓνα ὅς τις τὸν ὑβρίζει· πρὸς ἓνα ὅς τις τὸν ἠρώτα τὴν μεταξὺ σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς διαφορὰν, 141· δῶρον, τὸ ὅποιον ὁ Πλάτων καὶ αὐτὸς δεχονται παρὰ τοῦ Διονυσίου· ὄνειδίζει νῦν ἓνα τινὰ καυχώμενον ὅτι ἠξέβουρε νὰ κολυμβῆ, 142· γινώσκῃ αὐτοῦ περὶ ἠδονῆς, περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου, περὶ εὐαρῆς

στον καὶ δυσαρέστου, καὶ περὶ ἐλευθερίας καὶ δουλείας, 143
καὶ ἀκολ· ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀρήτη ἀκολουθεῖ τὰς ἀρχάς του·
144· ὁ Ἀρίστιππος φρονεῖ ἄλλως περὶ ἡδονῆς καὶ ἄλλως ὁ
Ἀντισθένης, 199.

Ἀριστοδήμος, ἀσεβῆς, ἐπανορθώνεται ὑπὸ τοῦ Σωκρά-
τους, 141.

Ἀριστοτέλης, μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος, 122· υἱὸς τοῦ
Νικομάχου· εὐπαιδὴς ὅπου ἐγεννήθη· ἦτο δομένος εἰς τὴν ἀ-
κολασίαν νέος ὢν, γίνεται πολεμικός· συμβουλεύεται τὸ
μαντεῖον τῶν Δελφῶν διὰ νὰ μάθῃ τί ὄφειλε νὰ ἐπιχειρι-
σθῆ· ὑπάγει εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνασχολεῖται εἰς τὴν φιλοσο-
φίαν παρὰ τῷ Πλάτωνι· πῶς ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν·
ἐκοιμᾶτο ὀλίγον, 146· ἦτον ὀξύνους· γίνεται εἰδήμων· κάμ-
μια συζήτησις δὲν ἀπορασίζεται ἄνευ τῆς γνώμης αὐτοῦ·
ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν· πέμπεται πρὸς οὓς παρὰ τῷ
Φιλίππῳ· ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας· εὐρίσκει τὸν Ξενοκρά-
την διδάσκοντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν· συσταίνει νῆαν ἀρε-
σιν· διδάσκει διδασκαλίαν διαφέρονσαν τῆς τοῦ Πλάτωνος,
147· ἐπρώτιστα εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην· ἐκλέγεται διδάσκα-
τοῦ Ἀλεξάνδρου· διδάσκει εἰς αὐτὸν ἀπορρήτους τινὰς γνώ-
σεις· ἐνασχολεῖται εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις· ἀπανάστρεφει
εἰς Ἀθήνας· μέρος ὅπου θεμελιώνει τὴν σχολὴν του· πῶς
διδάσκει τοὺς μαθητάς του; ἔνομα διδόμενον εἰς τοὺς ὄπα-
δοὺς του· ἡ μεγάλη του ὑπόληψις ἐλκύει πολλοὺς εἰς αὐ-
τόν· ὁ Ἀλέξανδρος παραγγέλλει εἰς αὐτόν νὰ ἐνασχοληθῆ εἰς
τὴν φυσικὴν, καὶ τὸν στέλλει ἐπὶ ταύτῃ ἀνθρώπους καὶ
χρήματα, 148· ὁ Ἀριστοτέλης ἐκδίδει τὰ περὶ φυσικῆς καὶ
μεταφυσικῆς βιβλία του· δυσχερεστεῖται ὁ Ἀλέξανδρος· τί
τοῦ γράφει ὁ ἡγεμὼν οὗτος· ἀποκρίσις τοῦ Ἀριστοτέλους·
αἰτία τῆς δυσμενείας των, 149· μνησικακία αὐτοῦ κατὰ
τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τὴν εἰς τὸν Καλλισθένην τιμωρίαν·
ζηλοτυπεῖ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ σταλέντα δῶρα εἰς τὸν Ξενο-
κράτην· ὑποπτέεται ὅτι συνέλαβε μέρος εἰς τὴν συνωμο-
σίαν τοῦ Ἀντιπάτρου· ὑπάγει εἰς τὸν τύραννον τοῦ Ἀταρ-
νέως· αἰτία τοῦ ταξειδίου του, νυμφεύεται τὴν ἀδελφὴν ἢ
τὴν παλακίδα τοῦ ἡγεμόνος τούτου· ὁ πρὸς αὐτὴν ἔρωσ

του, 150· διαιρεί τὴν φιλοσοφίαν του εἰς πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν· δέχεται τρεῖς ἀρχὰς τῶν φυσικῶν· ὄρισμός τῆς εἰρησεως· πῶς ὀρίζει τὴν ὕλην, 151· τί ὀνομάζει εἶδος· δέχεται δύο εἶδη, 152· γνώμη αὐτοῦ περὶ στοιχείων, ἰδιοτήτων τοῦ παντός, ἀρχῆς τῶν ζώων, 153 καὶ ἀκολ· περὶ οὐρανοῦ καὶ τῶν ὑδάτων, τῆς θαλάσσης καὶ τῆς στερεᾶς, περὶ μεταβολῆς τῆς γῆς εἰς θάλασσαν καὶ τῆς θαλάσσης εἰς γῆν, 154· τί κατασταίνει εὐδαίμονα τὸν ἄνθρωπον, 155· περὶ εὐδαιμονίας, 156· ἀποδέχεται τρία εἶδη φιλίας· νομίζει ὅτι τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἶναι παρηγορία εἰς τὰ γηρατειά· γνώμη αὐτοῦ περὶ προνοίας καὶ ἰδεῶν· δυσχυρίζεται ὅτι ἡ μοναρχία εἶναι ἡ ἐντσελεσττέρα ὅλων τῶν κυβερνήσεων· καὶ διὰ τί; 157· ἀποκρίσις αὐτοῦ περὶ τῶν ψευστῶν· ἄλλη περὶ ἐλεημοσύνης· συγκρίνει τὴν παιδείαν μὲ τὸ φῶς· ἐπίπληξις αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· τί ἀποκρίνεται ἐρωτηθεὶς, ποῖον τάχιστα ἐξαλείφεται; τί ἐστὶν ἐλπίς; λαμβάνει τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Διογένους σῦκον, καὶ διὰ τί; εἶλεν ὅτι τρεῖς τινὰ ἀναγκαιοῦν εἰς τοὺς παῖδας· σύγκρισις σοφῶν καὶ ἀμαθῶν· γνώμη αὐτοῦ περὶ παιδείας· καλῆς ἀνατροφῆς, 158· περὶ κάλλους καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν δύνανται νὰ ἐφελῶνται οἱ μαθηταί· ἀποκρίσις αὐτοῦ πρὸς τινὰ καυχώμενον ὅτι εἶναι ἀπὸ μεγάλης πόλεως· συλλογίζεται περὶ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων· τί ἐστὶ φίλος; τί ἀποκρίνεται εἰς ἓνα, ὅς τις τὸν ἠρώτα διατὶ ἀγαπῶμεν μᾶλλον τοὺς εὐμόρφους παρά τοὺς δυσμόρφους· τί δὲ πρὸς ἄλλον ἐρωτήσαντα, τί ἀπήλαυσεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας· μανθάνει κατὰ βάθος τὴν θρησκείαν τῶν Αἰγυπτίων, 159· κατηγορεῖται δι' ἀσέβειαν· ἀναχωρεῖ ἀπ' Ἀθήνας εἰς Εὐβοίαν· διάφοροι γνώμαι περὶ τῆς τελευταίας του· ἐγείρουσιν ὄχλους εἰς αὐτόν· διαθήκη αὐτοῦ· ἀφίνει υἱὸν καὶ θυγατέρα, 160.

Ἀρίστων· ζωϊκός· ἤθελε νὰ ἐξορίσῃ τὴν λογικὴν, 232.

Ἀρκτου τῆς μικρᾶς χοῆσις παρὰ Φοῖνιξι, 7.

Ἀρχίας, στέλλεται ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου νὰ συλλάβῃ τὸν Δημοσθένην, 123.

Ἀρχίλοχος, 82.

Ἀρχοντες, διάταγμα περὶ αὐτῶν, 102.

Ἀρχὺτας ὁ Ταραντῖνος· Πυθαγορικός, 81, 119.

Ασκονδρος, Θεβαῖος, πατήρ Κράτητος, 188.

Ἀστέρες· κινήσεις αὐτῶν, 98· γνῶσις αὐτῶν ὑπεράνω τῶν φώτων μας· δὲν εἰμποροῦν νὰ μᾶς ὀδηγῶσιν εἰς τὴν διαγωγὴν μας, 107.

Ἀστραπή, αἰτία ταύτης, 6.

Ἀστρονομία. ἴδε Θαλής.

Ἀσωτεύων, ἐστηλιτεύετο, 18.

Ἀσωτεῖαι, διαφθείρουν τὸ σῶμα καὶ σκληρύνουν τὸ πνεῦμα, 203.

Ἀτλαντίς νῆσος, 30.

Ἀύλικοί, συγκρινόμενοι μὲ τὰς ψήφους (πέτραδια), 19.

Ἀχιλλεΐτις, χώρῃ εἰς Λέσβον· ἐγένετο αἰτία πολέμου, 31.

B

Βαλτή νόμφη, 60.

Βία· μετὰ βίας νὰ μὴ γίνεταί τι, 42.

Βίας, στέλλει τὸν τρίποδα εἰς ἄλλον σφόν, 3· καταγωγὴ αὐτοῦ καὶ ὑπόληψις εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀρσται αὐτοῦ· εὐγλωττος ῥήτωρ· ἐπεφορτίζετο δίκας δικαίως μόνον· ἐξαγοράζει ἀπὸ πειράτας κλαψίσσας κόρας, 39· πῶς ὀνομάζεται· ἀποποιεῖται τὸ χρυσοῦν ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον ἡ βουλή τῆς Μεσσηνίας τοῦ στέλλει, 40· σώζει τὴν Πριήνην μὲ πανουργίαν· ἠγάπα τὴν ποιητικὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ διὰ στίχων, 41· τί λέγει πρὸς ἄσσοις εἰς τρικυμίαν τινά, 42· κλαίει περὶ τῆς τύχης φίλου του τινός, τί ἠρίθμει ἐν τοῖς ἀληθῶς ἀγαθοῖς· ἀταραξία αὐτοῦ ἐπὶ ἀλώσεως τῆς Πριήνης, 43· τελευτᾷ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐγγόνου του· τιμᾶται παραδόξως ὑπὸ τῶν Πριηνέων μετὰ τὸν θάνατόν του, 44.

Βιβλιοπώλης, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἰσέρχεται ὁ Ζήνων, καὶ ὁποῖος ἔδειξεν εἰς αὐτὸν τὸν Κράτητα διαβαίνοντα, 225.

Βίων, ἀκαδημαϊκὸς φιλόσοφος· γίνεται κυνικὸς· σπουδάζει εἰς τὸν Θεόφραστον, ἄριστος εἰς τὴν λογικὴν· πρωτεύει εἰς τὴν ποιητικὴν καὶ μουσικὴν· ἀσωτεύει, 201· διήγησις γενομένη εἰς τὸν Ἀντίγονον περὶ τῆς ἀτίμου γεννήσεώς του· ἐκθέτει ὁ Βίων τὰ κατ' ἐαυτὸν λεπτομερῶς· ἐνασχολεῖται

εἰς τὴν φιλοσοφίαν· φανερόντι εἰς τὸν Ἀντίγονον τὸν Περ-
σαῖον καὶ Φιλωνίδην ὅτι ἔλαμαν τὴν περὶ αὐτοῦ διήγησιν·
ἔρωτᾶται, τίς εἶναι ὁ δυστυχέστερος, 202· τί λέγει πρὸς
τὸν καταπαγόντα ὄλην του τὴν περιουσίαν, καὶ τί πρὸς
πολύλογον· τί εἰς κακουργούς· εὐρισκόμενος εἰς πλοῖον·
πρὸς φλονερόν· πρὸς φυλάργυρον· τί κακὸν μεγαλύτερον· ὅ-
τι τὸ γῆρας δὲ πρῆπει νὰ ὀνειδίζεσται, 203· ὅτι δυστυχεῖ
τις ἔχων ἐπιθυμίαν· γνώμη αὐτοῦ περὶ θρασύτητος καὶ φρο-
νήσεως· περὶ φίλων· πῶς οὗτοι ἐννοοῦν ὅτι ἐπραΰδουσιν
εἰς τὴν φιλοσοφίαν· ἐσύγκρινε τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ὑψω-
θῶσι μέχρι τῆς φιλοσοφίας, ἀλλ' ἔμενον εἰς τὰς ἐπιστήμας,
μέ τοὺς μνηστῆρας τῆς Πηνελόπης· διατρίβων εἰς Ῥόδον
ἠνειδίζετο ὅτι δὲν πράττει ὡς οἱ ἄλλοι· ἀπόκρισις αὐ-
τοῦ 204· τί ἀποκρίνεται πρὸς τινὰ ὁμιλοῦντα περὶ Δανα-
ΐδων· ἀσθνεῖ εἰς Χαλκίδα· βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀντιγόου·
μικροψυχία τῶν γεροντικῶν ἡμερῶν του· πίπτει εἰς προλή-
φεις· θάνατος αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἰσωτειῶν του, 205.

Β λ ὺ σ ω ν, πατήρ Ἡρακλείτου, 82.

Β ο υ λ ῆ τῶν χιλιῶν πνευμένη καὶ ἀπὸ ποῖον, 102.

Β ρ α γ χ ἰ δ ῶ ν τόπος, 75.

Β ρ ο ν τ ῆ, ἴδε κερυνός· σύνθεσις τρίτης, 90.

Β ὺ τ ω ν, ἴδε Κλεόβις.

Γ

Γ ἄ δ α ρ ο ι ἐκδαρέντες· δέρματα αὐτῶν εἰς τί ὁ Ἐμπεδο-
κλῆς τὰ μετὰ χειρίζεσται, 1·1.

Γ α λ α ξ ῖ α ς κύκλος· γινώμει τῶν παλαιῶν περὶ τούτου, 90.

Γ ε ν ε ι ἄ ς τοῦ Ἀντισθένοϋς, 12).

Γ ε ν ε α λ ο γ ῖ α Κορυήτων καὶ Κορυβάντων, ποίημα τοῦ Ἐ-
πιμενίδου, 64.

Γ ῆ· θέσις καὶ κίνησις αὐτῆς, 9· ὅτι σφαιροειδῆς, καὶ εἰς τ
κέντρον τοῦ παντός, 79, 154· ἐγέννησε τοὺς ἀνθρώπου
καὶ τὰ ζῶα, 216· διατί τῶρα δὲν γεννᾷ ἀνθρώπους καὶ
λπ. 220 καὶ ἄκολ.

Γ λ ῶ σ σ α· κρατεῖν τὴν γλῶσσαν εἶναι φρόνιμον· πρῆπει νὰ
ἦναί τις κύριος αὐτῆς, εἶναι καλὸν καὶ κακόν, 67.

Γ ο ν ε ἷ ς, πότε νὰ τρέφωται ὑπὸ τῶν τέκνων καὶ πότε ὄχι, 18.

Γ ο ρ γ ῖ α ς, ὁ Δεοντίου, μαθητῆς Ἐμπεδοκλέους, 100.

Γ υ ν α ἱ κ ε ς Ἀθηναῖαι πότε ἐδύναντο νὰ συνέλθωσι μὲ τὸν πλη-
σιέστερον τῶν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός των, 13· νὰ μὴν ἐξοδεύ-
εταί τις γυμφευόμενος ἀπλῆν γυναῖκα, 58 δὲν πρέπει νὰ
κολακεύται ἢ νὰ ἐπιπλήττεται ἔμπροσθεν ξένων, αὐτόθ' ἐκ-
λογή αὐτῶν, 34· τί ἀκολουθεῖ ἀπὸ τὰς εὐμόρφους καὶ τί ἀπὸ
τὰς ἀσχήμους, 133 καὶ ἀκολ· πρέπει νὰ ἦναι αἱ γυναῖκες
κοιναὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν, 168, 231.

Δ

Δ ἄ μ α ς τ ι ς, ἀδελφὸς τοῦ Δημοκρίτου, τροφοδοτεῖ τοῦτον, 96·

Δ α ἰ μ ὄ ν ι ο ν Σωκράτους· τρεῖς διάφοροι συγγραφεῖς πρὸς μα-
τεύονται περὶ αὐτοῦ, 117·

Δ η μ ἄ ρ α τ ο ς, βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμόνου· ὁ ἔγγονός του
γυμφεύεται τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀριστοτέλους, 169.

Δ η μ ῆ τ ρ ι ο ς ὁ Φαληρεὺς στέλλει ψωμί καὶ κρασί εἰς τὸν
Κράτητα, 191.

Δ η μ ὄ κ ρ ι τ ο ς· πατὴρ αὐτοῦ σπουδάζει τὴν ἀστρονομίαν
καὶ θεολογίαν· ἰδιαίτερος τόπος τῆς ἀσχολίας του, 94· ὑπά-
γει εἰς Αἴγυπτον καὶ ἄλλους τόπους χάριν μαθήσεως· ἀφα-
νὴς αὐτοῦ ζωὴ· φανερόνεται εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Δαρείου· ὑ-
πόσχεται νὰ τὸν παρηγορήσῃ, 95· λαμβάνει πεντακόσια
τάλαντα· ἀκατάπαυστος αὐτοῦ γέλως ἐπὶ τίνος ἐπερείδόμε-
νος; 96· γνώμη αὐτοῦ περὶ ἀτόμων καὶ καινοῦ, περὶ ψυχῆς,
περὶ κινήσεως ἀτόμων, 97· τυφλόνεται χάρις πρὸς τὴν ἀ-
δελφὴν του καθ' ἣν ὄρακν ἔμελλε ν' ἀποθανῆ, 98.

Δ η μ ο σ θ ἑ ν η ς, θεωρεῖ τὸν Πλάτωνα ὡς διδάσκαλόν του, 122
καταφεύγει εἰς ἄσυλον· ὠραία αὐτοῦ ἀποκρίσεις εἰς τὸν Ἀρ-
χίαν. 12·

Δ η μ ὀ φ ῶ ν, ἐπιστάτης εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Ἀλεξάν-
δρου, 199.

Δ ι ἄ κ ὸ ς μ ο ν, σύγγραμμα τοῦ Δημοκρίτου, τί συνέβη μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ, 96.

Δίκτυα, ἀπὸ πύλον καιρὸν περιστάνοντο εἰς τὸ θέατρον, 32.
 Διογένης, ὁ κυνικός. πόθεν κατήγετο· κατηγορήθη ὡς πα-
 ραχαράκτης· ἀναχωρεῖ εἰς Αἴθνας· παρουσιάζεται εἰς τὸν
 Ἀντισθένην· γίνεται μαθητὴς του· ἐνδεής· παρηγορεῖται διὰ
 τὴν δυστυχίαν του ἰδὼν παντικόν, 166· ἐπεριπάτει ἀνυπόδη-
 τος· ὁ πῖθος του· πῶς ἐσυνήθιζε τὸν καύσωνα καὶ τὸ ψύχος·
 καταφρονεῖ τὸν κόσμον· μὲ τί συγκρίνει τοὺς στεφάνους·
 τί ἔλεγε περὶ τῆς στοᾶς, 167, τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τίνος παι-
 δίου πίνοντας μὲ τὴν φοῦκτάν του· ποίους ἐπῆνει· μόνον εἰς
 τὴν ἡλικίην ἐπροσηλόνητο· γνώμη αὐτοῦ περὶ γάμου, 168· ὀ-
 νειδίζει τοὺς διαβαίνοντας ἔμπροσθέν του· διατί μέμφεται
 τοὺς μουσεύους, τοὺς μαθηματικούς, καὶ φυλαγύρους τι-
 νάς· 169· τί λέγει πρὸς τὸν Πλάτωνα τρώγοντα ἐλαιίας, 170.
 πῶς ἀπαντᾷ εἰς ἕνα σοφιστὴν· περιπατεῖ τῆς ἡμέραν μὲ
 λύχνον ἀναμμένον 170· τί λέγει εἰς τὸν Δημοσθένην ὄντα
 εἰς τὸ καπηλεῖον· δακτυλοδεικτεῖ αὐτὸν εἰς τοὺς ξένους·
 πτύει κατὰ πρόσωπον τοῦ Φρυγὸς δεικνύοντος εἰς αὐτὸν ἕν
 ἀνακτόριον· κακοῦργός τις ὀνειδίζει αὐτὸν διὰ τὴν πτωχίαν
 του· τί ἔλεγε περὶ τῶν ὠφελιμωτέρων πραγμάτων, 171· πε-
 ρὶ τοῦ ῥυπαροῦ ὕδατος λουτροῦ τίνος· ἀποκρίσις αὐτοῦ εἰς
 τὸν βασιλέα Φίλιππον· συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Μακεδόνων.
 γνώμη αὐτοῦ ὅτι εἰς τοὺς σοφοὺς ἀνήκουσι πάντα· συνάντη-
 σις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, 172 καὶ ἀκολ· συλλαμβάνεται
 ὑπὸ τῶν πειρατῶν· φέρεται εἰς Κρήτην· συνδιαλέγεται μὲ τὸν
 Ξενοιάδην ὅστις τὸν πραγματεύεται, 173· ἐπιφορτίζεται τὴν ἀ-
 νατροφὴν τῶν τέκνων του· τί κάμνει διὰ παράδειγμα εἰς τι-
 να ἐντρεπόμενον νὰ ἀναλάβῃ τὸ πεσὸν ἀπὸ τὰς χεῖράς του
 ψωμίον, 174· τί δὲ εἰς ἄλλον φέροντα χοιρομέρι· ὀνειδίζει
 γυναῖκά τινα, τῆς ὁποίας ἐφαίνοντο τὰ ὀπίσθια· τί ἔλεγε
 οκνεπτόμενος περὶ τῆς ζωῆς του, τί δὲ πρὸς τινα ἐρωτῶντα,
 πότε πρέπει νὰ τρώγῃ τίς· τί ἀποκρίνεται πρὸς τοὺς Αἰθη-
 ναίους, οἵτινες τὸν ἐζήτουν νὰ μυθῆ νὰ μυστήριά των· πῶς
 ἐπυνείθιζε νὰ μυρίζῃ τοὺς πόδας του· τί λέγει εἰς τὸν
 φέροντα δοκόν· τί λέγει περὶ τῆς ἐπιγραφῆς εὐνούχου τίνος·
 περὶ κινήσεως, περὶ ἀστρολογίας· περὶ ἀνθρώπου ὀριζομένου

ὑπὸ Πλάτωνος· περί παιδίων γυμνῶν καὶ προβάτων· εἰ δὲ
 ἰδὼν ποντικεὺς συνάζοντας τὰ θρίμματα φωμίου, 176· τί
 λέγει περί αὐτοῦ ὁ Πλάτων καταβρεγμένου ὄντος· ῥαπίζε-
 ται· γρονθοβολεῖται· τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν Λυσίαν περί
 θεῶν, 77· εἰς τινα λουόμενον πρὸς καθαρισμόν· περί τῆς
 ἀναιδοῦς θέσεως παιδίου τινός· ἐλαιδόρει τοὺς παραπονουμι-
 νους διὰ τὴν τύχην των· ἔλεγεν ἔτι ἦτο σκύλος ὑποληπτι-
 κός, ἀλλὰ κύνεις δὲν ἔχει τόσον θάρρος νὰ εὐγῆ μαζή του
 εἰς τὸ κυνήγιον· τί λέγει περί γυναικὸς οὖσης εἰς φρε-
 ῶν, 178· ἐνόμιζε δυστυχῆ τὸν Καλλισθένην ὅτι ἦτον ὁμοτρά-
 πεζος τοῦ Ἀλεξάνδρου· δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Κρατερόν
 τί λέγει εἰς τὸν Περθίκαν ἀπειλοῦντα κατ'αὐτοῦ φόνον· τί
 λέγει εἰς τὸν ὑποδεόμενον ὑπὸ τοῦ δούλου του· τί δὲ εἰς
 κριτὰς φέροντας κλέπτην εἰς τὴν καταδίκην· τί περί ἀ-
 μαθοῦς πλουσίου, τί εἰς νέον κινούμενον ἐπιδειξίως μὲν, ἀ-
 ναιδῶς δὲ, 179· ὀνειδίζεται διὰ τὴν ἐξορίαν του· Οἱ Σινω-
 πεῖς τὸν κατεδίκασσαν εἰς αἰώνιον ἐξορίαν· διατί παρεκάλε-
 τὰ ἀγάλματα νὰ τοῦ κάμουν χάριν· πῶς θρίζει τὸν τρόπον
 καθ'ὃν ὁ Διονύσιος ὁ τύραννος ἐμεταχειρίζετο τοὺς φίλους
 του· τί λέγει εἰς τινα ἐν καπηλείῳ ἄσωτον· τί κατ'αὐτὸν
 εἶναι πηγὴ ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων δυστυχιῶν· τίνων ἀφομοι-
 ῶματα εἶναι οἱ ἀγαθοί· πῶς θρίζει τὸν εὐφραδῆ λόγον καὶ
 τὸν ἔρωτα· ποῖα κατάστασις εἶναι δυστυχαστέρα, 180· τί
 κάλλιστον ἐν ἀνθρώποις· τί δηκτικώτερον τῶν ζώων· ἰδὼν
 γυναῖκας ἀπηγχονισμένας εἰς ἐλαίας· περί τοῦ πότε πρέπει
 νὰ ὑπανδρεύεται τις· διατί τὸ χρυσίον εἶναι χλωμόν· δια-
 ζόμενος νὰ ὑπάγῃ κατόπιν τοῦ δούλου του Μάνου· περί τοῦ
 ποῖος χαλκὸς ἀρμωδιώτερος εἰς ἀγαλμα· συνδιάλεξις αὐτοῦ
 μετὰ τοῦ Πλάτωνος περί τραπεζότητος καὶ κυαθότητος· τί
 λέγει εἰς νέον ἐρυθριάζοντα, 181· διορίζεται αἰρετοκριτῆς
 δύο νομικῶν· περί ἐλεημοσύνης τυφλῶν καὶ χωλῶν· διατί
 δὲν εἶχε μήτε δούλον μήτε δούλην· τί ἀποκρίνεται πρὸς τι-
 να λοιδοροῦντα αὐτὸν ὡς παραχαράκτην· τί λέγει εἰς διδά-

σκαλόν ἔχοντα ὀλίγους μαθητάς· τί εἰς ἄσωτον· λόγος πε-
 ρὶ Ὀχ.άτου· εἰς ἀνεπιτήδειον τοξότην· εἰς τοὺς σκώπτοντας
 αὐτόν, 182· εἰς τὸν ἐρωτήσαντα, διατί ὠνομάζετο σκύλος·
 τί λέγει εἰς τὸν Ἀναξιμένην· διατί ἔτρωγεν εἰς τοὺς δρό-
 μους· με τί εἰσύγκρινε τὰς ὠραίας πόρναις· τί εἶπεν εἰς τὸν
 θαυμάζοντα τὰ εἰς Σαμοθράκην δῶρα, 133· τί δὲ εἰς ἀθλη-
 τήν· εἰς υἱὸν πόρνῆς· εἰς τὸν ἀναζητοῦντα τὸν τρίβωνα του·
 ὄνειδίζεται ἔτι πίνει εἰς τὰ καπηλεῖα· τί ὠρελήθη ἀπὸ τὴν
 φιλοσοφίαν· ὄνειδίζεται ὅτι καταικεί εἰς τόπους ἀκαθάρτους
 194· τί ἀποκρίνεται ἐπιπληττόμενος ὅτι ἔγινε φιλόσοφος·
 Προβάλλου εἰς αὐτὸν μαθητὴν νέον ἐντελῆ· ἐπιπλήξεις αὐ-
 τοῦ εἰς τὸν Διονύσιον τὸν τύραννον· τί ἔλεγεν εἰς τὸν θυ-
 σιζόντα· ἐπιπλήττει νέον τινὰ ἀγρειολογοῦντα, 185· με τί
 εἰσύγκρινε τοὺς ὀμιλοῦντας καλῶς περὶ ἀρετῆς· τί ἀπεκρίθη
 εἰς τὸν εἰπόντα, δὲν εἶμαι ἱκανὸς εἰς φιλοσοφίαν· τί δὲ εἰς
 τὸν πράττοντα αἰσχρὸν τί· ἔλεγεν ὅτι ὅλοι ζῶσιν εἰς τὴν
 δουλείαν· γνώμη αὐτοῦ περὶ ἡδονῆς· πῶς ἐπιθυμεῖ νὰ ταφῆ
 186· θάνατος αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καθ' ἣν συνέβη καὶ ὁ
 τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, 187.

Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος, τύραννος τῆς Σικελίας, ἐπιθυ-
 μεῖ νὰ ἴδῃ τὸν Πλάτωνα· δὲν πείθεται εἰς τὴν ἀλήθειαν·
 ταῦ ζητεῖ συγγνώμην κατὰ τινὰ τρόπον, 120.

Διονύσιος ὁ νεώτερος, ἐξορίζει τὸν Δίωνα· ἀποπέμπει τὸν
 Πλάτωνα μὲ ἐφόδια, 121· διώκεται ἀπὸ τὸ κράτος του·
 ἐπισκέπτεται αὐτὸν ὁ Διογένης, 185.

Δίων, ἐξορίζεται, 121· οὕτως καὶ ὁ Ἀριστομένης ζηταῖσι
 συγγνώμην ἀπὸ τὸν Διονύσιον ὑπὲρ τοῦ Πλάτωνος κινδυνεύ-
 οντος, 120.

Δρῶρων, διδάσκαλος τοῦ Πύρρωνος, 195.

Δυστυχεῖς, δὲν πρέπει ποτέ ν' ἀπατῶνται, 54.

Δυστυχίαι προβάλεται μεγάλα ὑπὸ τῶν σοφῶν, 35.

Ε.

Εκατόμβη, τί ἐστὶς, 78.

Ἐλαιον, μετὸ ὅποιον ἠλείφοντο οἱ ἀθληταὶ πῶς ὠνομάζετο, 66.

Ἐλευθερία, εἰς τί συνίσταται κατ'Ἐπίκουρον, 211.

Ἐλληνας, ποῖα ποτήρια ἐμσταχειρίζοντο εἰς τὰ συμπόσια, 66.

Ἐλος, πόλις τῆς Πελοποννήσου· πατρίς Ηλισταρχοῦ, 196.

Ἐλπὶς, γλυκύτερον πάντων, 42.

Ἐμπεδοκλῆς, Πυθαγόρου μαθητῆς· γέννησις αὐτοῦ· προτέρημα ὅπερ εἶχε διὰ τὴν ποίησιν· τιμᾶται ἀπὸ τοῦς πατριώτας του· ὑπόπτευσται διὰ μηχανίαν, 100· ἀκολουθεῖ τὰ τοῦ Πυθαγόρου· ἀποποιεῖται τὴν βασιλείαν, 101· πῶς φέρεται εἰς ἀγέρωχόν τινα ἄρχοντα· διατάγη αὐτοῦ περὶ ἀρχόντων. Ζῆλος αὐτοῦ περὶ ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, 102· παύσει τὸν λιμὸν εἰς Σελινόυντα· δόγματα αὐτοῦ, 103· κἀμνει πάνδημον θυσίαν πρὸ τῆς τελευτῆς του· πῶς ἀπέθανε· χαρακτήρ αὐτοῦ καὶ τρόπος εἰς τὸ ἐμπνεῖν δόξας· περίπατων εἰς κάς ὁδοῦς· ἡ γρητεία του ἀνακαλυπτομένη· πρότέρηματα αὐτοῦ· 104· διαδέμει τὴν περιουσίαν του, 105.

Ἐξάμετροι στίχοι ἀπὸ ποῖον ἐρευρέθησαν, 5.

Ἐξοδα τῶν γυναικῶν μετριασθέντα, 18.

Ἐξουσία, πῶς διατηρητέα, 51.

Ἐπίγραμμα, τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Μίδα, ἀπαδιδόμενον εἰς τὸν Ὅμηρον, 57.

Ἐπίκουρος, δέχεται ὡς ὁ Δημοκρίτος τὴν κίνησιν τῆς ἀποκλίσεως, 95· γένος αὐτοῦ· τόπος ὅπου ἐσπούδασε· τί ἐδίδασκεν· ἀνεγίνωσκε τὰ βιβλία τοῦ Δημοκρίτου· ἐπαγγέλλεται τὴν φιλοσοφίαν εἰς Μιτυλήνην, εἰς Λάμφακον· ἐπιστρέφει εἰς Αἴθνας καὶ συσταίνει νέαν αἴρσιν· ἀγοράζει κῆπον ὄραϊον· συσταίνει τὴν σχολὴν του εἰς αὐτόν· πῶς ἐδίδασκεν· 206· εὐλικρίνεια καὶ ἀγνότης τῆς ψυχῆς του· μετὰ ποῖαν φι-

λαυθρωπίαν ἐμεταχειρίζετο τοὺς δούλους του· πῶς ἔζη· οἱ
 μαθηταὶ του μιμοῦνται τὴν ὀλιγάρκειάν του· ἐθεώρει ὡς τὸ
 εὐγενέστερον τὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἐνασχόλησιν, 207· εἰς
 τί ἀπέδιδε τὸν εὐδαίμονα βίον· ἐπαινεῖ ἀκαταπαύστως τὴν
 λιτότητα καὶ ἐγκράτειαν, 208· ἔλεγεν ὅτι δὲν ἤθελεν εἰμ-
 πορέσει τις ν' ἀποφύγη μετὰ πολλὴν προσοχὴν τὰς ἀσωτίας,
 γνώμη αὐτοῦ περὶ ἡρεμίας καὶ ἡδονῶν τοῦ πνεύματος· τί
 ἐφρόνει περὶ ψυχῆς, 209, καὶ ἄκολ· ὀλίγοι γνωρίζουν νὰ ὠ-
 φεληθῶσιν ἀπὸ τὴν ζωὴν· πῶς ἤθελε νὰ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι·
 210· γνώμη αὐτοῦ περὶ φόβου διὰ τὸν ἄδην· εἰς τί συνίστα-
 ται ἡ ἐλευθερία· ἐμίλει πάντοτε μεγαλοπρεπῶς περὶ θεότη-
 τος, 212· καὶ ἄκολ· τί ἐνόμαζε πρώτην ὕλην ἢ ἄτομα· ἀ-
 νάπτυξις τοῦ σωματικῆς τούτου, 213, καὶ ἄκολ· ποίαν
 γνώμην ἔχει περὶ κόσμου, γῆς καὶ τῶν πολυαρίθμων διαφορῶν
 ζώων· τί λέγει περὶ τῆς γονιμότητος τῆς γῆς, καὶ τί περὶ
 γεννήσεως ἀνθρώπων· πῶς ἐπαλίθησαν, 216, καὶ ἄκολ· γνώ-
 μη αὐτοῦ περὶ τοῦ πῶς νὰ γνωρίζωμεν τὴν ἀλήθειαν· περὶ
 ναός, 221· περὶ δράσεως, ὀσμῆς, ἤχου, φωτός, κλ. 222·
 μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου περὶ ἀγνείας αὐτοῦ· ἀπεῖχε
 τῶν πολιτικῶν, 223· ἀσθένεια αὐτοῦ· ὁποίας διαθέσεις ἔκα-
 με πρὸ τῆς τελευτῆς του· εἰς ποῖον ἔδωκε τὸν κῆπον καὶ
 τὰ βιβλία του· γράφει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἰδομενέα· διάρ-
 κεια τῆς ἀσθενείας του· τί παραγγέλλει εἰς τοὺς μαθητάς
 του· φέρει θλίψιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, 224.

Ἐπιμένειδης, ὁ ἐκ Κνωσοῦ· ἐνασχόλησις αὐτοῦ· πόσον
 καιρὸν ἐκοιμᾶτο εἰς σπήλαιόν τι, 60· μετὰ δυσκολίαν ἀνεγνω-
 ρίσθη· τί ἔκαμεν ὅταν ὑπῆγεν εἰς τὰς Ἀθήνας· φιλιόνηται
 μετὰ τὸν Σόλωνα· συνεργεῖ εἰς τὴν σύστασιν τῶν νόμων του·
 τί λέγει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ λιμένου Μουνυχίας
 κτίζει ναὸν εἰς τὰς Κριννύας· ἤθελε νὰ λογισθῆ ὡς Αἰακός,
 62· προλέγει τὴν δουλείαν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους· ἐπιστολὴ
 αὐτοῦ πρὸς τὸν Σόλωνα διὰ νὰ τὸν ἐλκύσῃ εἰς Κρήτην, 63·
 διάφορα αὐτοῦ συγγράμματα· ἄλλη αὐτοῦ ἡ ζωὴ μυστηριώδης·
 πολυτεία αὐτοῦ, 64.

Ἐπινομῆς διβλίον Πλάτωνος, 153, 125.

Ἐπίτροπος ὑποχρέωσις αὐτοῦ, 18.

Ἐρμείας, τύραννος Αταρνέως· δίδει τὴν ἀδελφὴν τοῦ γυναῖκα εἰς τὸν Ἀριστοτέλην· στίχοι τοῦ φιλοσόφου περὶ τούτου, 150.

Ἐρμόδωρος, ἐξορίζεται ἀπὸ τοὺς Ερσειούς, 82.

Ἐτησίαι· τρόποι καθ' οὓς δ' Ἐμπεδοκλῆς παύει τὴν βίαν των, 104.

Ἔτος, ὀρισθὲν εἰς 365 ἡμέρας, 6.

Εὐαγόρας, πατὴρ Κλεοβούλου, 58.

Εὐερεστέρον, ποῖον εἶναι; 42.

Εὐδαιμονία καὶ δυστυχία πῶς ἀνακταί, 51· Εὐδαιμονίας ἀνθρώπου περὶ, 26· εἰς τί συνίσταται, 156· περὶ ποίας βμιλοῦν οἱ φιλόσοφοι, 208.

Ἐυριπός, θάλκσσα, ὅπου λέγεται ὅτι ἐκρημνίσθη ὁ Ἀριστοτέλης, 160.

Ἐυρυμέδων, ἱερεὺς τῆς Δήμητρος· κατηγορεῖ τὸν Ἀριστοτέλην δι' ἀσέβειαν, 160.

Ἐυρυσάκης, υἱὸς τοῦ Λίαντος, 13.

Ἐφέσιοι, νικῶσι τοὺς Μαγνησίους, 28· περιστεχοῦσι τὸν Ἡράκλειτον καὶ ζητοῦν παρ' αὐτοῦ νόμους, 83.

Ἐχεμυθία, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ Πυθαγόρου εἰς τοὺς μαθητὰς του, 78.

Ἐχθροί· διατί σίβους ἔξιοι κατ' Ἀντισθένην· ὠφελιμότεροι τῶν φίλων, 13f.

Z.

Ζάμολξις, δούλος τοῦ Πυθαγόρου, συναριθμηθεὶς μὲ τοὺς θεοὺς εἰς τὸν τόπον του, 79.

Ζῆν κατὰ φύσιν τί ἐστὶ, 229.

Ζήνων, ἀρχηγὸς τῆς αἵρέσεως τῶν Στωικῶν· πῶθεν κατάγεται· διατί συμβουλεύεται τὸν χρησμὸν· ναυαγεῖ· ἐμβαίνει παρὰ βιβλιοπώλῃ τινί· μὲ τί βιβλίον παρηγορεῖται, 225· ἡλικία αὐτοῦ· γίνεται μαθητὴς τοῦ Κράτητος· σεμνὸς ὢν δὲν συνηθίζει τὴν κυνικὴν ἀναίδειαν· εἰ τοῦ συμβαίνει διὰ μίαν συντριβέσαν κακκάδην· εὐχαριστεῖ τὴν τύχην ὅτι ἔλασε τὴν

περιουσίαν του· τί λέγει εἰς τὸν Κρότητα, ὅς τις τὸν ἐμπο-
 δίζει· πόσον καιρὸν διέτριψε πλησίον τοῦ Στίλπωνος, Εὐνο-
 κράτους καὶ Πολέμοτος, 226· διατί ὠνομάζοντο Στωικοὶ εἰ-
 ῥαδαί του· οἱ Ἀθηναῖοι ἐγχειρίζουν πρὸς τιμὴν εἰς αὐτὸν
 τὰς κλεῖς τῆς πόλεως των· τοῦ δίδουν χρυσοῦν στέφανον,
 ὁ Ζήνων ἀποφεύγει τὰ συμπύσια· δὲν ὑπάγει εἰς τὴν αὐλὴν
 τοῦ Ἀντιγόπου· ἀποφεύγει ὡσάυτως τὸ πλῆθος, 227· διατί
 ὠνομάζεται αἰγύπτιος φαίνιξ· ἡ μεγάλη του ἐγκράτεια γί-
 νεται παροιμία· ἦτο σύντομος εἰς τοὺς λόγους του· τί ἔλε-
 γε περὶ συλλαβῶν· τί εἰς νεανίσκον ὅς τις τὸν ἐδίαξε· μέ τι
 εὐύχρινε ταὺς λόγους τῶν ῥητόρων, 228· τί λέγει περὶ τῶν
 ἀκατρεφομένων εἰς τὴν ματαιότητα νέων· πῶς ὀρίζει τὸν
 φίλον· σιωπᾷ πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Πτολεμαίου· πόσον ἐ-
 ζήτησε· πενήθει αὐτὸν ὁ Ἀντίγονος· ὠρκία ἀπόκριαις εἰς τὸν ἐ-
 ρωτήσαντα διατί τόσον τὸν ἐτίμα, 232· θάπτεται δημοσίως·
 ψήφισμα πρὸς τιμὴν του, 233· τελευτῆ αὐτοῦ, 234.
 Ζῶα τὰ πρῶτα πῶς παρήχθησαν, 216.
 Ζῶη, τί κατασταίνει αὐτῆς δοσιπόνη· ἡ ἀλιγοχρόνιος καὶ ἐδ-
 ὠφρῶστος· προτιμώτερα, 210.
 Ζῶναι κατεφυγμένοι καὶ ἡ διακεκαυμένη διατί ἀκατοίκτητοι,
 232.

Η.

Ἡγεμονία νόμιμος καὶ τυραννική πῶς ὀρίζεται ἐπὶ Σόλω-
 νος, 15.
 Ἡγεμόνες· πῶς νὰ φέρωνται εἰς πλησιάζοντες εἰς αὐτούς, 19.
 Ἡγησίβουλος, πατὴρ Ἀναξαγόρου, 87.
 Ἡλιος· σῶμα αὐτάφωτον, ὁ μέγεθος αὐτοῦ παραβαλλόμενον
 μετὰ τὸ τῆς Πελοποννήσου, 90.
 Ἡράκλειτος ὁ Εφέσιος· ὠνομαζόμενος πκοτεινός φιλόσοφος·
 εἰ λέγει περὶ Ομήρου καὶ Ἀρχιλόχου· δὲν ἔλαβε ποτὲ διδά-
 σκαλον· ἐκλαίει πάντοτε, 82· ἐπαιξε μέ τὰ παιδιάρια· δια-

τί δὲν θέλει τὰ δῶση νόμους εἰς τοὺς Ἐφεσίους, 83· πῶς ἐμποδίζονται αἰσθησίσαις· βιβλίον αὐτοῦ περὶ φύσεως· διατί ἦτο γεγραμμένον ἀσαφῶς· φήμη παράδοξος τούτου· δὲν θέλει νὰ τὸ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν Διοσκῖον· διατί ἐπρατίμα νὰ κηττικεῖ μᾶλλον εἰς Ἐφεσον παρά εἰς τὰς Ἀθήνας· συνεχεῖς ἀναστεναγμοὶ του καὶ τροφή, 84· γνώμη αὐτοῦ περὶ πυρός καὶ κόσμου· ἀναφέρει πάντα εἰς τὴν εἰμαρμένην· τί ἐφρόνει περὶ ἡλίου, ἀστέρων, φύσεως καὶ ψυχῆς· ἀσθενεῖ μὲ ὑδρώπικα, 85· δι' αἰνιγμάτων ἐμίλει εἰς τοὺς ἰατροὺς· γινῶμαι διάφοροι περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, 96.

Ἡ ρεμία πῶς θεωρουμένη ὑπὸ τῶν Κυρηναϊκῶν.

Ἡ σίσιος· τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἶδεν ὁ Πυθαγόρας, εἰς τὸν ἄδην, 76.

Ⓜ.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος· κατὰ γωγὴ αὐτοῦ· πρῶτος σοφός· ἐφευρετὴς τῆς Ἰωνικῆς φιλοσοφίας· ἀξιῶματα αὐτοῦ· ἀπέρχεται εἰς Αἴγυπτον· κητηχεῖται τὰ μυστήρια τῆς θρησκείας, 1· ἀρετὴ αὐτοῦ· ἐπιστρέφει εἰς Μίλητον· μένει ἄγαμος· ἄνομα τῆς μητρὸς του· διατί ἀπορρίπτει τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπροβάλε, 2· στέλλει τὸν τρίποδα εἰς τὸν Βιαντα· ἐπιπλήττεται διὰ τὸ ἀκερδὲς τῆς παιδείας του· κέρδος, τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἀπὸ τὸν καρπὸν τῶν ἐλαυῶν, 3· περὶ τίνων εὐχαριστεῖ τοὺς θεοὺς· γνώμη αὐτοῦ περὶ κόσμου· πρῶτος ἐδίδαξε τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς· διαφορὰ αὐτοῦ ἀπορρήγματα· γὰ μὴ κάμνη τις τὸ περὶ οὗ ἄλλος ἠλέγχθη· περὶ ἀληθοῦς εὐδαιμονίας· γνώμη αὐτοῦ περὶ γνώσεως ἑαυτοῦ, 4· ἑτέρα περὶ ζωῆς καὶ θανάτου· ἀποδίδεται εἰς αὐτὸν ἡ ἐφεύρεσις τῶν ἑξαμέτρων στίχων· τί λέγει ὅταν τὸν ἐσυμβουλεύθη μοιχός τις· τί ἀποκρίνεται εἰς τὸν Μανδρέτην· πρῶτος ἐνησχολίθη εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἀστρονομίαν, 5· δίδει τὰς πρῶτας εἰδήσεις περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης· περὶ γενέσεως τῶν ἀνέμων καὶ τοῦ κεραυνοῦ· ὀρίζει τὰς ἡμέρας τοῦ

άνιαυτοῦ, 6° κάμνει γνωστὴν τὴν μικρὰν ἄρκτον· πίπτει εἰς λάκκον· χαίρει μεγάλην ὑπέληψιν· εὐκολύνει εἰς τὸν Κροῖσον τὴν δικάσασιν τοῦ ποταμοῦ Ἄλυος· ἐμποδίζει τοὺς Μιλησίους, νὰ συμμαχήσουν μετ' αὐτοῦ, 7° φέρεται ἐπὶ τινος ὑπερώου γέρον ἤδη· θάνατος αὐτοῦ καὶ λαμπρὰ πομπὴ τῆς κηδείας του, 8.

Θάνατος, εἰς ποίαν ἡλικίαν μὴ φοβητέος, 19. θάνατος ἀκούσιος συγχωρητέος, 37. δὲν εἶναι κακόν, 182, 210.

Θεόδωρος, μαθητὴς τοῦ Μητροδιδάκτου· διδασκαλία αὐτοῦ καὶ ἀπάται, 144· παρ' ὀλίγον ἤθελεν ἀχθῆ εἰς τὸν Ἀρσιον Πάγον· σώζεται ὑπὸ τοῦ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως· διατρίβει ὀλίγον εἰς Κυρήνην· ἐξορίζεται· τί λέγει ἀναχωρῶν· προσβύει παρά τῷ Λυσιμάχῳ· καταδικάζεται εἰς θάνατον, κατὰ τὸν Ἀμφικράτην, 145· σφίσιμα χαλκευθέν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἰππαρχίας εἰς ἓνα συμπόσιον, 192.

Θεοί· περὶ τοῦ τρόπου τῆς λατρείας αὐτῶν· τί ἀποκρίνεται τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, 110· προσεύχῃ πῶς ἐγίνετο εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Σωκράτους· τίς εἶναι μᾶλλον πλησιον αὐτῶν, 111· εἰς τρεῖς τάξεις διαιρούμενοι ὑπὸ Πλάτωνος, 125· καὶ ἀκολ· πῶς ἐθεωροῦντο ὑπὸ τοῦ Ἐπικούρου· διὰ τοῦ λογικοῦ, ἔλεγε, δὲν συνέλαβον οἱ ἄνθρωποι τὴν περὶ τούτων ἰδέαν, 212· τί λέγει περὶ αὐτῶν ὁ Λουκρέτιος, 213.

Θεότητες περὶ ποίαν ἰδέαν νὰ ἔχωμεν· πῶς θεωρητέα κατ' Ἐπίκουρον 211.

Θεόφραστος, ἀκροατὴς Πλάτωνος, 122· κατηγορεῖται ὡς φορῶν ὀβόνιον, 190.

Θέσπις, ἀρχίζει νὰ παραστήται τὰς τραγωδίας του εἰς Ἀθήνας· ἀποκρίσις αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπιπλήξεις τοῦ Σόλωνος, 29.

Θρασύβουλος, τύραννος τῶν Μιλησίων, τί γράφει εἰς τὸν Περίανδρον, 50.

Θυμὸς, ἀντίκειται ἄκρως εἰς τὴν φρόνησιν, 42.

Θυσίαι, αἱματώδεις, φρικταὶ εἰς τοὺς θεοὺς, 76.